

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – rok B (2024)

1. čtení – Sk 10,34a.37-43

Jedli a pili jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vší rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Mezizpěv – Žl 118,1-2.16ab+17.22-23

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!

Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá na věky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.
Nezemřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.

2. čtení – Kol 3,1-4

Usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

(Bratři!) Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co (pochází) shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co (pochází) shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Nebo: 1 Kor 5,6b-8

Odstraňte starý kvas, aby se z vás stalo nové těsto.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

(Bratři!) Nevíte, že kousek kvasu prokvasí celé těsto? Odstraňte ten starý kvas, aby se z vás stalo nové těsto. Jste totiž jako nekvašený chléb. Vždyť náš velikonoční beránek – Kristus – je už obětován. Proto slavme svátky ne se starým kvasem, ani s kvasem, který znamená špatnost a nešlechetnost, ale s nekvašenými chleby, to je: s upřímností a životem podle pravdy.

Sekvence

Velikonoční oběti,
vzdejme své chvály, křesťané.

Beránek spasil ovce:
Kristus Pán nevinný
s hříšníky smířil Otce.

Střetly se v divném souboji
život a smrt. Je po boji.

Ten, který zemřel, z mrtvých vstal,
aby nám věčně kraloval.

Pojď a pověz nám Maria,
co jsi po cestě viděla.

Hrob, z něhož Kristus slavně vstal,
aby se v Otci radoval.

Anděly jako svědky stát,
na zemi roušku, bílý šat.

Už jde Kristus, má naděje,
před vámi do Galileje.

Víme, že Kristus z hrobu vstal,
vpravdě byl vzkříšen světa král.

Vítězný, korunovaný,
smiluj se, Kriste, nad námi.

Zpěv před evangeliem – 1 Kor 5,7b-8a

Aleluja. Kristus, náš velikonoční beránek, je obětován, proto slavme svátky s Pánem. Aleluja.

Evangelium – Jan 20,1-9

Ježíš musel vstát z mrtvých.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Homilie

Aleluja, Ježíš žije! Hrob už Ho neskrývá. Jak řekl, VSTAL!
Od tohoto okamžiku je všechno v dějinách stejné a zároveň je všechno jinak.

Drazí bratři a sestry!

Jeruzalém je stejný a zároveň jiný

Jeruzalém je opět vyděšený. První bylo, když se objevili tři mudrci a hledali novorozeného krále Židů. Je psáno - Herodes se vyděsil a s ním celé město - Jeruzalém.

To samé teď. Dokážeme si představit, co všechno se v tomto městě stalo, když přišla zpráva o prázdném hrobě? Vyděšení strážci, zmatení, ale stále zvrácení farizeové a členové Sanhedrinu. Obyčejní lidé se asi také dost báli, protože po Ježíšově smrti se otevřely hroby a ve městě se objevili ti, kteří už dávno zemřeli a mnozí z nich je mohli vidět, jako psal sv. Matouš. Nyní je tam další otevřený hrob, ale co je horší - není tam žádné tělo. Stráže přidaly ještě oleje do ohně a Jeruzalém se musel změnit. Placená lež nepomohla. Zvrácenost vůdců národa nás udivuje ještě dnes. Jak mohou být tak slepý, jak mohou tolik nenávidět? Co cítí obyvatelé Jeruzaléma.? Je tam obava, strach, že vyjde najevo nenávist, že bude odhalen zločin spáchaný podle zákona. Můžou si říct: za nic nemůžeme! Udělali jsme všechno správně. Jsou to jiní, kdo šíří nějaké konspirační teorie.

V chrámu byla opona roztržena na dvě části, což znamenalo, že svatyně svatých byla nyní dostupná všem. Starý zákon ztratil svou závaznou sílu, nyní je zde uzavřena Nová smlouva ve Krvi Ježíše.

Římská říše byla stejná a přece jiná

Impérium je spokojené a bezpečné. Tiberius stále vládl v Římě, seděl relativně bezpečně na ostrově Capri. To ještě nevěděl, že se něco stalo ve vzdálené provincii, kterou Pontius Pilát jeho jménem spravoval. Římské legie nadále hlídaly a střežily rozsáhlé území Říše.

Seneca starší byl stále naživu a pravděpodobně psal dějiny Říma a rétoriku. Už žil Seneca mladší, který bude vychovatelem Nerona, který se ještě nenarodil a který pak zanechá špatnou stopu v dějinách Říma i křesťanství. Ale Kámen který stavitele zavrhlí promění celou říši. Otroctví padne, show gladiátorských zápasů skončí. Bohužel se v Koloseu odehrají krvavé podívané, kde tragickými herci budou ti, kteří uvěřili Ježíši Kristu. Věřili, že Ježíš je stejný nyní a navždy, že žije s Otcem, kde pro každého z nás navždy připravuje místo.

Apoštolové jsou stejní a zároveň jiní

Toto konkrétní ráno mnohé překvapilo. Včetně těch, kteří by si měli pamatovat zaslíbení a oznámení – po třech dnech Syn člověka vstane z mrtvých. Toto zapomnění znamenalo, že vůbec nepochopili, kdo je Syn člověka?

Apoštolové zůstali stejní. Jedenáctka vyděšených mužů po Jidášově sebevraždě. Při cestování po galilejské a judské zemi zažili něco krásného. Bohužel dočasně na toto všechno zapomněli, když byli svědky porážky svého Mistra. I když Ho následovali, naslouchali Mu a viděli zázraky. Drama Velkého pátku však vše zastínilo.

Ale po setkání se vzkříšeným Ježíšem se v nich všechno změnilo. Ze skupiny ustrašených lidí se stali stateční svědci. Měli odvahu to hodit do tváře lidovým vůdcům – *nemůžeme neříkat, co jsme viděli*. Ten, kdo ze strachu zapřel vrátného, se mohl postavit před dav a říci - *zabili jste Spravedlivého rukama bezbožných*. Muselo to být dojemné, protože se posluchači ptali – *co máme dělat?* Petrova odpověď byla jednoduchá: *věřte ve Zmrtvýchvstalého*. Zdánlivě jednoduché a přitom tak náročné.

Ježíš je stejný a přesto jiný

Ježíš Tentýž, ale Marie Magdalena Ho nepoznala. Bolest a slzy zastínily naději.

Tentýž Ježíš, a přesto ho učedníci jdoucí do Emauz nepoznali. Zklamané naděje udržely oči a mysl připoutané.

Tentýž Ježíš, a přesto apoštolové jsou ve Večeřadle plni pochybností.

Bylo nutné ukázat rány, aby uvěřili, že je to tentýž Ježíš, ale už ne stejný.

Nyní proniká zdmi, láme skály, prochází zavřenými dveřmi a ohlašuje pokoj užaslým apoštolům. Stejně jako kdysi andělé zvěštovali tento pokoj pastýřům a lidem dobré vůle.

Ježíš již není omezen časem ani prostorem. Může být na mnoha místech, všude ve stejnou dobu.

Jako by to nestačilo, sdílí s apoštoly svou moc, a ne ledajakou – protože je to moc odpouštět hříchy. Co to znamená? Mohou osvobodit lidi. Je to málo? Každý z nás, kdo šel před svátky ke zpovědi, ví, co to znamená – cítit se osvobozený od viny, hříchu a zla.

Zde se dostáváme k důležité otázce: A co já? Jsem Stejný nebo úplně jiný? Přece v našem každodenním životě se toho moc nezměnilo. Brzy se vrátíme k běžným aktivitám. Bude v tom všem vzkříšený Ježíš? Nebo budu – jako Jeruzalém – dále vyděšený, nebo jako Říše, až příliš spokojený a v bezpečí.

Nebo jako v případě apoštolů: velké utrpení, nemoc, drama v rodině mohou téměř otřást základy našeho člověčenství a víry. A Ježíš je stejný a zároveň úplně jiný. Jaký je v mém životě? Ještě jako nepřítomný, jako by stále v těchto pohřebních šatech? Nebo již Vitězný?

Nechte tedy odtud plynout přání pro Vás a rady – nejen pro dnešek.

Prázdný hrob...nám neříká prázdná slova!

Prázdný hrob vyplňuje naši prázdnotu...

Osvětluje naši temnotu...

Naplňuje naši touhu po věčné existenci...

Dává nám odvahu vstoupit...do našeho hrobu

Prázdný Boží hrob je bránou... do Života, kde bude navždy znít radostný zpěv ALELUJA. Amen.